

Päiväys
30.9.2026

1 (2)

Diaarinumero
901/03.04.04.04.19/2026

JULKINEN KUULUTUS

Luvan hakijan valitus ympäristölupapäätöksestä

Ympäristönsuojelulain 196 §:n mukaan Vaasan hallinto-oikeuden on annettava ympäristölupapäätöstä koskeva luvan hakijan valitus tiedoksi julkisella kuulutuksella noudattaen, mitä hallintolain 62 a §:ssä säädetään, jollei se ole ilmeisen tarpeetonta. Kuulutus ja valitusasiakirjat on pidettävä verkkosivuilla vähintään 14 päivän ajan. Tieto kuulutuksesta on lisäksi julkaistava toiminnan vaikutusalueen kunnissa noudattaen, mitä kuntalain 108 §:ssä säädetään.

Kuulutuksen julkaisupäivä Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla

30.9.2026

Valituksen tiedoksisaantipäivä

Hallintolain 62 a §:n 3 momentin mukaan tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä päivänä kuulutuksen julkaisemisajankohdasta.

Valituksen tiedoksisaantipäivä on 7.10.2026.

Asia

Luvan haltija Saarijärven Urheiluautoilijat ry on jättänyt Vaasan hallinto-oikeudelle valituksen Pohjoisen Keski-Suomen ympäristölautakunnan päätöksestä 23.6.2026 § 50 (Kartingradan ympäristöluvan peruuttaminen ja toiminnan lopettamista koskevien määräysten antaminen, Kolkanlahti, Saarijärvi).

Valitusasiakirjan nähtävilläpito

Tämä kuulutus ja luvan haltijan valitusasiakirja pidetään nähtävillä 30.9. – 28.10.2026 Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla (<https://www.tuomioistuimet.fi/tuomioistuimet/vaasan-hallinto-oikeus/yleistiedoksiannot-ja-julkiset-kuulutukset/hallinto-oikeuden-julkiset-kuulutukset/>). Hallinto-oikeuden verkkosivuilla valitus on ilman liitteitä. Tieto kuulutuksesta on julkaistava Viitasaaren kaupungissa ja Saarijärven kaupungissa.

Hallintolain 62 b §:n mukaan julkisen kuulutuksen ja kuulutettavan asiakirjan tiedot julkaistaan, jollei salassapitoa koskevista säännöksistä muuta johdu. Henkilötiedoista julkaistaan kuitenkin ainoastaan tiedonsaannin kannalta välttämättömät henkilötiedot.

Mahdollisuus vastineen antamiseen

Vaasan hallinto-oikeus varaa asianosaisille, joita asia erityisesti koskee, tilaisuuden vastineen antamiseen. Mahdollinen vastine tulee toimittaa hallinto-oikeuteen **viimeistään 28.10.2026**. Viranomaisille varataan erikseen tilaisuus vastineen antamiseen.

Vastineeseen on merkittävä sen tekijän nimi, postiosoite, puhelinnumero ja mahdollinen sähköpostiosoite. Vastineessa on ilmoitettava asian diaarinumero 901/2026.

Kiinteistön osaomistajaa pyydetään antamaan tieto kuulutuksesta myös kiinteistön mahdollisille muille omistajille ja haltijoille.

VAASAN HALLINTO-OIKEUS

Tuomioistuimen yhteystiedot

Vaasan hallinto-oikeus
Korsholmanpuistikko 43, 4 krs (PL 204), 65101 Vaasa
Sähköposti: vaasa.hao@oikeus.fi
Puh: 029 56 42780

Hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelu:
<https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet#/>

Henkilötietojen käsittelyyn ja tietosuojaan liittyvät tiedot ovat saatavilla:
<https://www.tuomioistuimet.fi/tuomioistuimet/vaasan-hallinto-oikeus/tietoa-meista/tietosuoja/>

VAASAN HALLINTO-OIKEUDELLE

ASIA Valitus ympäristöluvan peruuttamista (YSL 93 §) ja toiminnan lopettamista (YSL 94 §) koskevasta päätöksestä

VALITTAJA Saarijärven Urheiluautoilijat ry, y-tunnus 0569698-5
Kytöläntie 14
41260 Hoikankylä

PROSESSIOSOITE JA ASIAMIES

Asianajotoimisto Jantunen, Kaartinen & Siltala Oy
Väinönkatu 36bB, 40100 Jyväskylä

VALITUKSEN KOHTEENA OLEVA PÄÄTÖS

Pohjoisen Keski-Suomen ympäristölautakunta 23.06.2026 § 50,
323/11.01.00.00/2025

PÄÄTÖKSEN TIEDOKSIANTO JA VALITUSAIKA

Valituksen kohteena oleva päätös on saatu tiedoksi Saarijärven kaupungin verkkosivuilta 26.6.2026. Valitusaika on 30 päivää tiedoksisaannista.

TÄYTÄNTÖÖNPANOKIELTOA KOSKEVA VAATIMUS PERUSTELUINEEN

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain (808/2019) 123 §:n nojalla hallinto-oikeus voi kieltää päätöksen täytäntöönpanon tai määrätä sen keskeytettäväksi taikka antaa muun täytäntöönpanoa koskevan määräyksen.

Valituksenalaisessa päätöksessä on nimenomaisesti todettu, että sitä on noudatettava muutoksenhausta huolimatta ja päätöksessä on asetettu määräaikoja.

Ympäristönsuojelulain 200 §:n mukaan päätöksen tehnyt viranomainen voi määrätä, että 62, 64, 65, 99, 122, 123, 136, 137, 171, 175, 176, 180, 181, 182 a ja 183 §:ssä tarkoitettua määräystä tai päätöstä on oikaisuvaatimuksesta ja muutoksenhausta huolimatta noudatettava.

Asiassa on kysymys YSL 93 §:n ja 94 §:n mukaisesta asiasta, joka ei sisälly edellä kuvattuun YSL 200 §:n luetteloon, joka on valittajan käsityksen mukaan tyhjentävä.

Siten valittaja vaatii, että hallinto-oikeus kieltää valituksenalaisen päätöksen täytäntöönpanon siltä osin kuin päätöksessä on määrätty rakennusten, rakennelmien, renkaiden, kemikaalien, roskien ja jätteiden poistamisesta lupa-alueelta sekä vaadittu suunnitelman esittämistä alueen jatkokäytöstä tai maisemoinnista päätöksessä mainitulla tavalla – valituksen käsittelyn ajaksi.

Täytäntöönpanokielto on muutoinkin välttämätön valittajan oikeuksien turvaamiseksi valituksen käsittelyn ajaksi. Valittaja perustelee kantaansa seuraavasti:

Päätöksen täytäntöönpano aiheuttaisi valittajalle välittömästi peruuttamattomia vahinkoja: kartingradan rakenteet kuten alueella oleva hallirakennus olisi purettava, mikä käytännössä lopettaisi yli 20 vuotta harjoitetun toiminnan lopullisesti ennen kuin asiaan on saatu lainvoimainen ratkaisu. Talkootyöllä ja yhdistyksen varoilla tehtyjen investointien tuhoaminen tässä vaiheessa olisi ilmeisen suhteeton toimenpide asian ollessa oikeudellisesti riittävä ottaen huomioon senkin, ettei radalla tällä hetkellä ajeta.

Myös alueen jatkokäyttöä tai maisemointia koskevan suunnitelman toimitaminen vaadittuun määräaikaan mennessä tuottaisi valittajalle ainoastaan ylimääräisiä merkittäviä kustannuksia asian ollessa kesken:

Päätöksessä on muun muassa edellytetty, että jatkokäyttösuunnitelmassa tulisi nimetä uusi mahdollinen harjoitettava toiminta, toiminnan vaikutukset

pohjaveteen, ne tahot, jotka vastaisivat jatkossa alueen toiminnasta ja, että uudella toimijalla tulisi olla hallintasopimus alueesta. Käytännössä tämä tarkoittaisi erittäin nopeita maanvuokrasopimusneuvotteluja maanomistajan eli kaupungin ja sekä etsittävän uuden toimijan kanssa, mikä on selkeän epärealistinen ja kohtuuton vaatimus.

Maisemointisuunnitelman osalta vaatimuksena on esitetty muun muassa kuvaukset asfaltin poistamistavasta, hyötykäytöstä tai hävittämisestä sekä alueen muotoilusta siten, ettei pohjaveden lammikoituminen olisi jatkossa mahdollista. Tällaisten suunnitelmien hankkiminen maansiirtoalan toimijoilta asian ollessa kesken edellyttäisi merkittävää työtä ja aiheuttaisi valittajalle olennaisia kustannuksia.

Täytäntöönpanokiellon määräämistä tukee myös se, että päätöksen antajana on Saarijärven kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen ja valittajan maanvuokrasopimus on tehty juuri Saarijärven kaupungin kanssa.

Valittaja katsoo, että kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisen asettamat toiminnan lopettamista koskevat määräykset ovat ristiriidassa kaupungin kanssa tehdyn maanvuokrasopimuksen ehtojen kanssa.

Määräyksissä edellytetään (tilanteessa ettei jatkokäyttösuunnitelmaa esitetä) maisemointisuunnitelman esittämistä, jossa kuvataan miten kartingradan asfaltti poistetaan, miten asfaltti hyötykäytetään tai hävitetään, miten alue muotoillaan siten, että pohjaveden lammikoituminen ei ole jatkossa mahdollista sekä aikataulu ko. työlle.

Maanvuokrasopimuksen mukaan vuokrasopimuksen päättyessä vuokralainen on velvollinen kuuden (6) kuukauden kuluessa sopimuksen päättymisestä kustannuksellaan poistamaan alueelta kaiken omaisuutensa ja siistimään alueen.

Maanvuokra-alueelle asennettu asfaltointi on perinteisesti katsottu kiinteistön ainesosaksi, joka ei lukeudu maanvuokralain 76 §:n tarkoittamien ”rakennusten tai laitosten” piiriin, jotka vuokralaisen tulisi siirtää vuokrasuhteen loppuessa pois, mikäli vuokranantaja ei niitä lunasta. Maanvuokrasopimus asettaa vuokralaiselle vain siistimisvelvoitteen eikä mainitse esimerkiksi alueen ennallistamisvelvoitetta.

Valittaja katsoo, että ympäristöluvan peruuttamisen jäädessä pysyväksi, maanvuokralain 16 § synnyttäisi sille oikeuden irtisanoa voimassa oleva maanvuokrasopimus saman lain 15 §:n nojalla. Tällöin vuokrasopimuksen sisältöä kuten osapuolten velvoitteita sopimuksen päättyessä koskevat eri-

mielisyydet ratkaistaisiin viime kädessä riita-asian oikeudenkäynnissä, jossa osapuolina olisivat valittaja sekä Saarijärven kaupunki. Valituksenalaisen päätöksen noudattaminen estäisi valittajaa ajamasta tehokkaasti oikeuksiaan vuokrasopimuksen päättyessä sekä mahdollisessa myöhemmässä riita-asian oikeudenkäynnissä.

VAATIMUKSET

Saarijärven Urheiluautoilijat ry kunnioittaen vaatii, että hallinto-oikeus

- 1) ensisijaisesti kumoaa Pohjoisen Keski-Suomen ympäristölautakunnan päätöksen siltä osin kuin siinä on peruutettu valittajan kartingradan ympäristölupa ja annettu toiminnan lopettamista koskevat määräykset ja määrätty, että päätöstä tulee noudattaa muutoksenhausta huolimatta, sekä palauttaa asian lautakunnalle uudelleen käsiteltäväksi ympäristöluvan muuttamiseksi.

Toissijaisesti valittaja vaatii, että hallinto-oikeus muuttaa valituksenalaista päätöstä siten, ettei ympäristölupaa peruuteta, vaan ympäristöluvan määräyksiä muutetaan ja täsmennetään toiminnan jatkamisen edellytysten täyttämiseksi.

- 2) velvoittaa virheellisen päätöksen tehneen viranomaisen korvaamaan valittajan oikeudenkäyntikulut hallinto-oikeudessa laillisine korkoineen kuu-kauden kuluttua tuomiosta. Oikeudenkäyntikulujen tähänastinen määrä on 1.000,00 € (sis. ALV 25,5 %).

PERUSTELUT

ASIAN TAUSTA

Saarijärven Urheiluautoilijat ry on harjoittanut karting-toimintaa kiinteistöllä Kolkanlahti 729-408-30-193 vuodesta 2004 alkaen, jolloin sille on myönnetty ympäristölupa (diaarinumero 23/2001, päätösnumero 18/2004).

Lupa koskee kartingradan sijoittamista pohjavesialueella sijaitsevalle kyseiselle kiinteistölle. Kiinteistön omistaa Saarijärven kaupunki ja se on toiminut aiemmin kaupungin varastoalueena sen jälkeen, kun paikalla suoritettu maa-aineisten otto oli lopetettu. Kohde osoitettiin kartingradan käyttöön, jolloin maanomistaja vältti alueen maisemointitarpeet.

Toiminnassa on kysymys karting-ajosta ns. mikroautoilla, ja kaikki ajotoiminta tapahtuu asfalttipäälysteisellä radalla. Myös varikkoalue sekä huoltoajoneuvojen pysäköintialue on asfaltoitu, joten mahdolliset poikkeustilanteissa syntyneet bensiini- tai öljypisarat jäävät asfalttiradan pinnalle, josta ne haihtuvat tai voidaan imeyttää ja kerätä talteen.

Käytettävä kalusto koostuu pienitehoisista 2-tahtikartingautoista, joissa ei ole erillistä voiteluöljyjärjestelmää. Yksittäisen ajoneuvon polttoainemäärät ajossa ovat hyvin pieniä, noin 3–4 litraa. Toimintaan ei liity dieselkäyttöisiä työkoneita, hydraulioöljyjä tai muita hitaasti hajoavia öljyjä, eikä radalla suoriteta ajoneuvojen pesua, huoltoa tai öljynvaihtoja.

Pohjoisen Keski-Suomen ympäristölautakunta on ryhtynyt vuonna 2025 toimenpiteisiin ympäristöluvan mahdolliseksi peruuttamiseksi. Valittaja on antanut lausumia ja vastineen, joissa se on vastustanut luvan peruuttamista ja esittänyt vaihtoehtoisia ratkaisuja lupamääräysten muuttamiseksi.

Lautakunta on päättänyt peruuttaa Saarijärven Urheiluautoilijat ry:lle myönnetyn ympäristöluvan ja todennut, ettei kiinteistöllä Kolkanlahti 729-408-30-193 voi tämän päätöksen jälkeen harjoittaa ympäristölupaa edellyttävää kartingtoimintaa.

Toiminnan lopettamista koskien lautakunta on asettanut seuraavat määräykset: kartingradan toimintaan liittyvät rakennukset, rakennelmat sekä renkaat tulee poistaa lupa-alueelta, samoin kemikaalit, roskat ja jätteet. Toimenpiteet on suoritettava 2.11.2026 mennessä. Luvanhaltijan tulee lisäksi esittää suunnitelma alueen jatkokäytöstä tai maisemoinnista 30.9.2026 mennessä.

VALITUKSEN YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

Valittaja vetoaa lausumissaan ja vastineissaan mainittuihin perusteluihin ja toteaa lisäksi seuraavaa:

1. Luvan peruuttamisen yleiset edellytykset – YSL 93 §

Ympäristönsuojelulain 93 §:n mukaan lupaviranomainen voi omasta aloitteestaan peruuttaa luvan, jos: 1) hakija on antanut virheellisiä tietoja, jotka ovat olennaisesti vaikuttaneet luvan myöntämisen edellytyksiin; 2) lupamääräyksiä on valvontaviranomaisen kirjallisesta huomautuksesta huolimatta toistuvasti rikottu siten, että toiminnasta voi aiheutua luvan myöntämisen edellytysten vastainen seuraus; tai 3) toiminnan jatkamisen edellytyksiä ei saada täytetyksi lupaa muuttamalla.

Asiassa ei ole väitetty, saati näytetty, että valittaja olisi antanut virheellisiä tietoja (kohta 1) tai toistuvasti rikkonut lupamääräyksiä (kohta 2). Lautakunta on perustellut päätöstään yksinomaan sillä, että toiminnan jatkamisen edellytyksiä ei saada täytetyksi lupaa muuttamalla (YSL 93 § 3 kohta).

Valittaja kiistää, että tämä edellytys olisi asiassa täyttynyt.

2. Luvan peruuttamisen viimesijaisuus

Korkein hallinto-oikeus on ratkaisussaan KHO:2018:41 vahvistanut, että ympäristöluvan peruuttaminen on ankara ja lähtökohtaisesti viimesijaisesti käytettävä toimenpide. Näin on erityisesti tilanteessa, jossa ei ole kysymys siitä, että luvan haltija olisi toiminut myönnetyn luvan vastaisesti.

Luvanvaraiseen toimintaan puuttumiseen oikeuttavista tavoista luvan peruuttaminen on voimakkain, ja siihen pitäisi hallinnon suhteellisuusperiaatteenkin perusteella turvautua vasta viimesijaisena keinona.

Valittaja ei ole toiminut myönnetyn luvan vastaisesti luvan peruuttamisen näkökulmasta millään tavoin merkityksellisellä tavalla. Luvanhaltijan toiminta on pysynyt luonteeltaan samanlaisena kuin luvan myöntämishetkellä vuonna 2004.

Tällaisessa tilanteessa luvan peruuttaminen voi olla oikeutettua ainoastaan silloin, kun on selvitetty riittävällä tavalla, ettei toiminnan jatkamisen edellytyksiä saada täytetyksi lupaa muuttamalla ja aidosti harkitaan mahdollisuudet saattaa toiminta jatkamiskelpoiseksi esimerkiksi uusilla lupamääräyksillä. Tätä selvitystä ei ole käsillä olevassa asiassa tehty riittävästi.

3. Viranomaisen ei ole riittävästi selvittänyt luvan muuttamisen mahdollisuuksia

KHO on ratkaisussaan KHO:2018:41 todennut, että luvan muuttamismahdollisuuksia voidaan harkita osana peruuttamista koskevaa harkintaa. Tämä kuitenkin edellyttää, että asian käsittelyn aikana hankitaan riittävä selvitys lupamääräysten muuttamismahdollisuuksista ja aidosti harkitaan mahdollisuudet esimerkiksi uusilla lupamääräyksillä saattaa toiminta sellaiseksi, että sitä olisi mahdollista jatkaa. Jos peruuttamista koskevan asian käsittelyn aikana ilmeni, että ympäristönsuojelulain vastainen tilanne voitaisiin poistaa lupaa muuttamalla, peruuttamisen edellytyksiä ei olisi käsillä.

Vastuu asian riittävästä selvittämisestä on hallintolain 31 §:n mukaan viranomaisella. KHO on ratkaisussaan KHO 2022:67 katsonut, ettei selvittämiseksi riitä pelkkä haitankärsijän esittämä selvitys koetuista haitoista, eikä ratkaisua myöskään voitu perustaa pelkästään asetuksella säädettyihin vähimmäisetaisyyksiin.

Nyt käsillä olevassa asiassa viranomaisen on jättänyt riittävästi selvittämättä, olisiko ympäristöluvan muuttaminen konkreettisesti mahdollista. Valittaja on esittänyt, että muuttamalla tai tarkentamalla nykyisiä lupamääräyksiä – esimerkiksi rajoittamalla varastoitavan polttoaineen määrää tai säilytystapaa, rajoittamalla toimintaa ajallisesti tai tilanteessa, että radalle on kertynyt vettä, tai määräämällä radan tarkastus- ja puhdistustoimista kunkin ajokerran jälkeen – on mahdollista poistaa viranomaisen arvioima pohjaveden pilaantumisriski. Lau-

takunta ei ole asianmukaisesti arvioinut näitä vaihtoehtoja eikä pyytänyt niihin liittyvää lisäselvitystä.

Lautakunta on katsonut, että luvanhaltija ei esitä antamassaan selvityksessä teknisiä ratkaisuja tilanteen korjaamiseksi toiminta-aikojen rajauksen ja veden vähäisen pumppaamisen lisäksi, ja että toiminnanharjoittajan esittämällä toimenpiteillä tai muillakaan suojarakenteilla tai -menettelyillä ei voida kohtuullisin kustannuksin riittävästi lupamääräyksin estää maaperän ja pohjaveden pilaantumisriskiä.

Edellä mainittu johtopäätös on kuitenkin tehty ilman riittäviä teknisiä selvityksiä. Viranomaisen ei ole pyytänyt, tilannut eikä hankkinut riittävää teknistä näkemystä siitä, millaiset lupamääräykset voisivat konkreettisesti poistaa arvioidun pohjaveden pilaantumisriskin.

4. Pohjavesiolosuhteiden muutos ei ole pysyvä

Lautakunta on todennut, että havainnot pohjaveden lammikoitumisesta ja alueella tehdyt toimenpiteet purkautuvan pohjaveden ohjaamiseksi pois rata-alueelta viittaavat siihen, että kartingradan hydrologiset olosuhteet ovat luvan myöntämisen jälkeen muuttuneet olennaisesti ja pysyvästi.

Valittaja kiistää, että olosuhteiden muutos olisi pysyvä. Myös Lupa- ja valvontavirasto on lausunnossaan 5.2.2026 todennut, että Ahvenlammen pohjavesialueella pohjavedenpinta (orsivesipinta) on ollut poikkeuksellisen korkealla vuodesta 2023 lähtien. Kysymys ei ole normaalista ja pysyvistä olosuhteista.

Alueella ei ole ilmennyt sellaisia pysyviä maankäytön, vedenoton tai vesitalousjärjestelyjen muutoksia, jotka olisivat voineet aiheuttaa pohjaveden tason pysyvän nousun. Siten tarkasteltaessa YSL 89 §:n mukaisia edellytyksiä (toiminnan ulkopuolisten olosuhteiden olennainen muuttuminen) voidaan lähtökohtaisesti todeta, ettei lainkohdan edellyttämää olennaista muuttumista ole käsillä, koska tilanne ei ole pysyvä.

Muutoksen olennaisuuteen harkintaan vaikuttaa paitsi itse ulkoinen muutos, myös siitä aiheutuva tarve muuttaa lupaa. Vaikka ulkoisissa olosuhteissa tapahtuisikin muutos, mutta lupa ja siinä annetut määräykset olisivat edelleen riittäviä rajoittamaan ympäristövaikutukset hyväksyttävälle tasolle, ei muutosta olisi syytä pitää olennaisena.

Käsillä olevassa tilanteessa kyse on orsiveden tilapäisestä, poikkeuksellisesta noususta, ei pysyvistä hydrogeologisten olosuhteiden muutoksista. Kysymys ei ole uudesta toiminnasta – toiminnan ympäristövaikutukset maaperään ja pohjaveteen on arvioitu jo vuonna 2004 luvan myöntämisen yhteydessä, eikä toiminta ole tästä käytännössä muuttunut tai merkityksellä tavalla laajentunut. Ympäristölupa on vuonna 2004 myönnetty samojen hydrogeologisten olosuhteiden vallitessa, joissa toimintaa nytkin harjoitetaan, ja pohjaveden pinnan korkeus voi luonnostaan vaihdella vuosittaisen sadannan mukaan.

Valittaja kiistää, että ennen luvan myöntämistä suoritettu radan laajennus olisi aiheuttanut pohjaveden purkautumiseen alueelle. Päätöksessä on virheellisesti todettu, että ”vasta laajennuksen jälkeen rata ulottuu alueelle, josta pohjavettä nyt purkautuu”.

Vaikka pohjaveden taso alueella on nyt laskenut, pohjaveden nousua uudelleen rata-alueelle ei voida lautakunnan mukaan estää tulevaisuudessa. Lautakunta myöntää siis itsekin, että pohjaveden taso on jo laskenut. Tämä osoittaa, että kyse on nimenomaan tilapäisestä vaihtelusta eikä pysyvästä muutoksesta. Todettavissa onkin, että kesällä 2026 ei vettä enää asfaltoidulla rata-alueella ole.

5. Toiminnasta ei aiheudu tosiasiallista pohjaveden pilaantumisriskiä

Luvanhaltijan toiminnan laatu osoittaa, ettei sillä ole tosiseikkoihin perustettavaa yhteyttä YSL 16–18 §:n mukaisiin kiellettyihin seurauksiin tai erityisten luonnonolosuhteiden huonontumiseen taikka vedenhankinnan tai yleiseltä kannalta tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumiseen.

Kaikenlainen moottoriratatoiminta ei ole kategorisesti kiellettyä pohjavesialueella.

Luvanhaltijan toiminnasta ei aiheudu YSL 17 §:n pohjaveden pilaamiskiellon vastaisia seurauksia eikä VL 3 luvun 2 §:n vastaisia seurauksia – toiminta ei aiheuta luonnon vahingollista muuttumista, vesistön tai pohjavesiesiintymän tilan huononemista, eikä olennaisesti vähennä vedenhankintakäyttöön soveltuvan pohjavesiesiintymän antoisuutta tai muutoin loukkaa yleistä etua.

Varsinkaan pohjaveden määrään toiminnalla ei ole vaikutusta – alueelle eli entiselle sora-monttualueelle voi purkautua joka tapauksessa ajoittain orsivettä, sijaitsee alueella rataa tai ei.

Käsillä oleva tilanne eroaa ratkaisevasti edellä viitatusista ratkaisusta KHO:2018:41, jossa kyse oli polttonesteiden jakeluasemasta ja toiminnassa käytetyt polttoainemäärät olivat hyvin suuria. Mainitussa ratkaisussa jakeluaseman suojakalvon sisäpuolelle kertyneestä vedestä oli myös todettu polttoaineperäisiä haitta-aineita pohjavesimittauksissa.

Valittajan toiminta eroaa olennaisesti myös oikeuskäytännössä (KHO 15.1.2016/87; KHO 2846/2015, 6.10.2015; KHO 2820/2015, 2.10.2015) käsitellyistä muista tapauksista, jotka ovat koskeneet moottoriratojen toimintaa. Luvanhaltijan toiminnan laajuus ja sen aiheuttama ympäristöriski ovat huomattavasti vähäisempiä.

Kuten edellä on todettu, koostuu käytettävä kalusto pienitehoisista 2-tahtikartingautoista, joissa ei ole erillistä moottorin voiteluöljyjärjestelmää. Yksittäisen ajoneuvon polttoainemäärät ajossa ovat hyvin pieniä, noin 3–4 litraa. Toimintaan ei liity dieselkäyttöisiä työkoneita, hydrauliöljyjä tai muita hitaasti hajoavia öljyjä, eikä radalla suoriteta ajoneuvojen pesua, huoltoa tai öljynvaihtoja. Kaikki ajoalue on asfaltoitu eli päällystetty, joten mahdolliset päästöt jäävät pintaan eivätkä imeydy maaperään. Tämä on ratkaiseva ero useimpiin muihin

pohjavesialueella toimivia moottoriratoja koskeviin oikeustapauksiin, joissa ajamista on ollut tarkoitus harjoittaa päällystämättömällä hiekkaradalla hyvinkin vaihtelevalla kalustolla.

6. Pohjaveden virtaussuunta on poispäin vedenottamosta

Vedenottajan lausunnon mukaan ei ole varmaa, tullaanko Ahvenlammen vedenottamo ottamaan aktiiviseen käyttöön. Lupa- ja valvontaviranomaisen lausunnon mukaan Ahvenlammen vedenottamo sijaitsee n. 1.100 metriä rata-alueesta luoteeseen, ja pohjaveden päävirtaussuunta muodostumassa on luoteesta kaakkoon – siis radalta katsottuna poispäin vedenottamosta.

Tämä seikka on ratkaiseva arvioitaessa tosiasiallista pohjaveden pilaantumisriskiä. KHO korosti ratkaisussaan KHO:2018:41, että kyseisen Tynninharjun jakeluasemalla pohjaveden virtaussuunta oli nimenomaan kohti vedenottamoita, mikä oli yksi keskeisistä perusteluista luvan peruuttamiselle. Nyt käsillä olevassa tilanteessa pohjaveden virtaussuunta on päinvastainen - rata-alueelta poispäin vedenottamosta.

Kaakkoispuolella radan läheisyydessä sijaitsee toiminnassa oleva Kolkanlahden hautausmaa rakennettuine ympäristöineen ja hulevesineen, jonka teoreettinen ja käytännöllinen merkitys vedenoton ja pohjaveden pilaantumisriskin kannalta on valittajan näkemyksen mukaan huomattavasti suurempi kuin satunnaisessa ja vähäisessä käytössä olevan kartingradan.

7. Pohjaveden tarkkailuputken puuttuminen ja sen merkitys

Tarkkaa tietoa kartingradan alueen pohjaveden pinnanvaihteluista ja pohjaveden laadusta ei valituksenalaisen päätöksen perustelujen mukaan ole, koska ympäristöluvan edellyttämää pohjavesiputkea ei ole asennettu eikä tarkkailua ole näin ollen tehty.

Lautakunta on tehnyt peruuttamispäätöksensä tilanteessa, jossa luvan mukainen tarkkailu on sen mukaan jäänyt tekemättä. Todettakoon, ettei lupaviranomainen ole missään vaiheessa toiminnan aikana tiedustellut näytteitä tai näytteenoton tuloksia. Putki olisi luonnollisesti asennettu, jos tätä olisi vaadittu.

Pohjavesiputken puuttuminen on pikemminkin lupamääräyksen rikkomus, jota voitaisiin käsitellä lupamääräysten muuttamisen yhteydessä, eikä peruste luvan peruuttamiselle.

Päätös on rakennettu puutteellisen tietopohjan varaan, sillä pohjaveden laadusta rata-alueella ei ole näyttöä. Tämä puute on hallintolain 31 §:n mukaisen viranomaisen selvittämismuutoksen vastainen. Esimerkiksi YSL 89 §:n 4 momentin mukaan, jos joku muu kuin toiminnanharjoittaja itse laittaa vireille luvan muuttamista koskevan asian, on lupaviranomaisen varattuaan toiminnanharjoittajalle tilaisuuden lausua käsityksensä aloitteesta, määrättävä tarvittaessa toiminnanharjoittaja toimittamaan aloitteen ratkaisemiseksi tarpeellinen selvitys kohtuullisessa määräajassa.

8. Luvan muuttamisen ensisijaisuus

Ympäristön olosuhteissa tapahtuneet muutokset voivat edellyttää luvan muuttamista, jos muutokset ovat olennaisia. Muutosten olennaisuutta arvioitaessa tulisikin selvittää, ovatko voimassa olevan ympäristöluvan määräykset soveltuvat ja riittävät myös muuttuneissa olosuhteissa. Luvan muuttaminen on tarpeen, jos ympäristölupa ja sen määräykset eivät enää ole riittäviä turvaamaan ympäristöä pilaantumiselta tai sen vaaralta.

Nyt käsillä olevassa asiassa ei ole selvitetty hallintolain 31 §:n edellyttämällä tavalla, riittäisivätkö muutetut lupamääräykset turvaamaan ympäristöä. Viranomaiselle asettava selvitysvastuu kuitenkin korostuu sen itsensä vireille panemisessa asioissa.

Lupaa tulee ensisijaisesti muuttaa, ei peruuttaa. Mahdolliset uudet lupamääräykset voisivat koskea muun muassa seuraavia asioita:

- toiminnan kieltäminen tilanteessa, jossa pohjavesi on noussut rata-alueelle yli tietyn tason;
- polttoainemäärien rajoittaminen radalla ja varikkoalueella;
- polttoaineen säilytykseen liittyvien ehtojen tiukentaminen;
- enimmäismäärä yhtä aikaa radalla käytettäville ajoneuvoille;
- radan puhdistusvelvoitteet kunakin ajopäivänä;
- pohjavesiputken asentaminen ja säännöllinen seuranta lupamääräysten mukaisesti.

Myös suojarakenteita, jotka estäisivät hydraulisen yhteyden pohjaveteen, on mahdollista asentaa. Suojaetäisyys pohjaveteen on saavutettavissa esimerkiksi salaoitusjärjestelyin, jossa purkautuva vesi johdetaan suojatusti kaivoon ja siitä pois pumppaamalla. Luvanhaltija on esittänyt tätä vaihtoehtoa jo ensimmäisessä kuulemisvastineessaan 15.11.2025, mutta viranomainen ei ole ottanut tähän päätöksessään riittävää kantaa. Viranomainen ei ole ylipäätään riittävästi pyytänyt luvanhaltijaa yksilöimään tai kuvailemaan sellaisia suojarakenteita, joilla hydraulinen yhteys pohjaveteen voitaisiin estää.

Luvanhaltija on estänyt alueen luvattoman käytön asentamalla kohteelle vievälle tielle jo vuosia sitten puomin. Myös radan luvaton käyttö voidaan estää tarvittaessa tehokkaammin esimerkiksi lisää ajoesteitä asentamalla. Todettakoon kuitenkin, ettei radan luvaton käyttö ole luvanhaltijan näkemyksen mukaan ollut sinällään ongelma.

Valittaja on nimenomaisesti todennut olevansa valmis meluselvityksen tekemiseen sekä ympäristöluvan ehtojen tarkentamiseen, jossa esimerkiksi määrätään radalla yhtä aikaa käytettävien ajoneuvojen enimmäismäärästä.

Valittaja katsoo, että ympäristölupaa voitaisiin enintään muuttaa siten, ettei toiminnasta voi aiheutua pohjaveden pilaantumista tai sen vaaraa, ja että toiminnasta aiheutuva pohjave-

den pilaantumisen vaara voidaan joka tapauksessa sulkea pois valittajan esittämillä tai muilla arvioitavissa olevilla toimenpiteillä.

9. Luottamuksensuoja sekä suhteellisuusperiaate

Ympäristöluvan muuttamista, rauettamista ja peruuttamista koskevat säännökset estävät mielivaltaisen puuttumisen voimassa oleviin ympäristölupiin, mutta toisaalta ympäristönsuojelullinen suojaperiaate edellyttää viranomaiselta aktiivista toimintaa ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi. Luottamuksensuojaperiaate tarkoittaa käytännössä sitä, että lupaan voidaan puuttua ainoastaan lainsäädännössä säädettyjen kriteerien mukaisesti.

Valittaja on yli kahden vuosikymmenen ajan harjoittanut kartingtoimintaa lautakunnan myöntämän ympäristöluvan perusteella toiminnan käytännössä muuttumatta. Myönnetyn luvan perusteella seura on investoinut toimintaan huomattavia määriä rahaa ja talkootyötä, ja luvan peruuttaminen ilman riittävää näyttöä tosiasiallisesta pilaantumisvaarasta olisi suhteeton toimenpide ja rikkoisi luvanhaltijan luottamuksensuojaa.

Kun luvan peruuttaminen tapahtuu tilanteessa, jossa valittaja on toiminut täysin asiallisesti ja tosiasiallista pohjaveden pilaantumista ei ole todettu tai sen vaaraa osoitettu, viranomaisen päätös on suhteellisuusperiaatteen vastainen.

10. Toiminnan lopettamismääräykset

Mikäli hallinto-oikeus katsoisi pääasiasa harkittaessa kuitenkin aiheelliseksi sen, että lupa tulisi peruuttaa, valittaja esittää, että toiminnan lopettamismääräykset ovat lainvastaiset tai ainakin kohtuuttomat ja niitä tulee muuttaa.

Valittaja katsoo, ettei sen toiminnasta ole aiheutunut kemikaalien, roskien tai jätteiden kertymistä toiminta-alueelle, eikä maanomistajan aiempaa toimintaa voi lukea valittajan vastuulle. Alueella on edelleen maanomistajan eli Saarijärven kaupungin vanhaa puutavaraa sekä muuta roskaa. Määräykset ovat jätteiden poistamisen osalta liian epämääräiset.

Valittaja katsoo, ettei asfaltin poistamista tai maanmuotoilua tule määrätä, jos lupa peruu-tetaan. Alue on entinen soraomonttu, eikä sillä ole taloudellista arvoa. Asfalttiradan käyttöön on ollut kiinnostusta muillakin tahoilla. Poisto- ja muotoilumääräyksen antaminen ei myöskään olisi kohtuullista, sillä juuri Saarijärven kaupunki on osoittanut alueen yhdistykselle kyseiseen käyttöön ja välttänyt samalla vanhan soranottoalueen maisemointivelvoitteen. Viranomainen taikka maanomistaja ei ole myöskään luvan myöntämisen yhteydessä edellyttänyt radan poistamista toiminnan tai vuokrasopimuksen päättyessä.

Luvan peruuttamisen yhteydessä määrättävät ennallistavat toimet on YSL 94 §:ssä sidottu pilaantumisen ehkäisyyn ja toiminnan vaikutusten selvittämiseen sekä tarkkailuun. Valittajan toiminnasta aiheutuva pilaantumisriski voisi joka tapauksessa olla erittäin vähäinen ja mahdollisten määräysten on oltava oikeassa suhteessa toiminnan aiheuttamaan hyvin vä-

häiseen ympäristörisktiin. Päätöksen määräykset eivät sitä ole, vaan määräykset asfaltin poistamisesta sekä alueen muotoilusta ovat selkeästi ylimitoitettuja. Valittaja ei ole rata-alueen maanmuotoja muotoillut päätöksessä viitattua laajennusta lukuun ottamatta. Maanmuodot alueella ovat kiinteistön omistajan eli Saarijärven kaupungin jättämiä. Osa asfaltti-alueesta on lisäksi kiinteistönomistajan itsensä asentamaa.

Ylimitoitettut määräykset ovat myös valittajan taloudellisen toimintakyvyn ulkopuolella.

YHTEENVETO

Valittaja vaatii päätöksen kumoamista ja asian palauttamista lautakunnalle seuraavista pääasiallisista syistä:

1. YSL 93 §:n mukaisia edellytyksiä ei ole: Valittaja ei ole antanut virheellisiä tietoja, eikä lupamääräyksiä ole toistuvasti rikottu. Luvan peruuttamisen mahdollistavaa kolmatta perustetta – ettei toiminnan jatkamisen edellytyksiä saada täytetyksi lupaa muuttamalla – ei ole riittävästi selvitetty.
2. Luvan muuttamisen mahdollisuus on jäänyt selvittämättä. Ratkaisun KHO 2018:41 antama oikeusohje edellyttää, että ennen peruuttamispäätöstä on riittävästi ja aidosti selvitettävä luvan muuttamisen mahdollisuudet. Tätä selvitystyötä ei ole tehty, vaikka valittaja on esittänyt konkreettisia muutosehdotuksia lupamääräyksiin.
3. Pohjavesiolosuhteiden muutos on tilapäinen: Pohjavedenpinta on ollut poikkeuksellisen korkealla vuodesta 2023 lähtien ilman pysyvää syytä. Olosuhteet eivät ole olennaisesti muuttuneet.
4. Toiminnasta ei aiheudu tosiasiallista pohjaveden pilaantumisriskiä. Asfaltoitu rata, pienitehoinen kalusto, vähäiset polttoainemäärät ja pohjaveden virtaussuunta poispäin vedenottamosta osoittavat, että riski on teoreettinen ja hallittavissa lupamääräyksiä muuttamalla ja täsmentämällä.
5. Suhteellisuusperiaate ja luottamuksensuoja: Yli 20 vuotta luvallisesti harjoitetun toiminnan lopettaminen ilman konkreettista näyttöä tosiasiallisesta vahingosta ja ilman asianmukaista lupamääräysten muuttamista koskevaa harkintaa on suhteellisuusperiaatteen vastainen.

OIKEUDENKÄYNTIKULUJEN KORVAAMINEN

Virheellisen päätöksen tehnyt viranomainen tulee velvoittaa korvaamaan valittajan oikeudenkäyntikulut hallinto-oikeudessa täysimääräisesti laillisine korkoineen (laki oikeudenkäynnistä hallintoasioissa 95 §).

ASIAKIRJASELVITYS

Valittaja varaa oikeuden esittää lisätodistelua myöhemmin oikeuden asettaman määräajan puitteissa, sillä esimerkiksi luvanhaltijan kattojärjestöltä pyydettävää asiantuntijalausuntoa sekä tarkentavia selvityksiä teknisistä suojaratkaisuista ei voida toimittaa kesäloma-ajan vuoksi valitusajan puitteissa.

Kirjalliset todisteet:

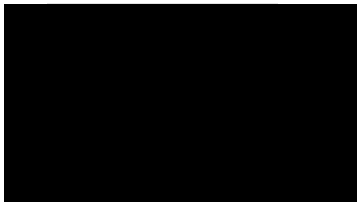
1. Pohjoisen Keski-Suomen ympäristölautakunnan päätös 23.6.2026 § 50 ja valitusosoitus
2. Valittajan lausuma 15.11.2025
3. Valittajan lausuma ympäristöluvan mahdollisesta peruuttamisesta 31.3.2026
4. Valittajan vastine 30.4.2026
5. Valittajan lausuma 10.6.2026 lopettamismääräyksistä
6. Lupa- ja valvontaviraston lausunto 5.2.2026 (pohjaveden poikkeuksellinen taso)
7. Maanvuokrasopimus 21.1.2016
8. Ympäristöluva 28.6.2004

Jyväskylässä 22.7.2026

SAARIJÄRVEN URHEILUAUTOILIJAT RY

Kotipaikka: Saarijärvi

LAATI

Saarijärven Urheiluautoilijat ry:n asiamiehenä

Asianajotoimisto Jantunen, Kaartinen & Siltala Oy
Väinönkatu 36bB
40100 Jyväskylä

LIITTEET

- edellä mainittu asiakirjaselvitys